

PREMI LLEGIM CIÈNCIA (PLLC) (2015/16)

TERTÚLIES DE LITERATURA CIENTÍFICA (TLC)

Relats de la Categoria 2 (4t d'ESO).

Modalitat B

Resposta a la pregunta: Creus que els avenços científics ajuden a desmuntar supersticions, o bé penses que preferim atribuir a causes sobrenaturals allò que ens és difícil d'explicar i entendre? Pots posar algun exemple.

<http://mon.uvic.cat/premi-llegim-ciencia/>

Julita Oliveras - julita.oliveras@uvic.cat

Coordinadora del programa Ciència i Societat - Difusió d'activitats científiques – UST - UVic:

- Projecte del Mercat de Tecnologia d'Osona - UVic - <http://mon.uvic.cat/mdt/>

- Projecte de les Tertúlies de Literatura Científica (TLC) - UVic - <http://mon.uvic.cat/tlc>

Olfat Khannous - olfat.khannous@uvic.cat

Becària del Programa Ciència i Societat - Difusió d'activitats científiques – UST - UVic

Participació en el projecte de les TLC - UVic:

Josep Ayats - josep.ayats@uvic.cat

Jordi Solé - jordi.sole@uvic.cat

Atenea Malmierca – atenea.malmierca@uvic.cat

Novel·la:

GIL, M. Pilar. *Brahe i Kepler, el misteri d'una mort inesperada*. Bambú editorial, 2011.

Projecte TLC - <http://mon.uvic.cat/tlc/>

Categoria 2 – 4t d'ESO

Modalitat B - Resposta a la pregunta: **Creus que els avenços científics ajuden a desmuntar supersticions, o bé penses que preferim atribuir a causes sobrenaturals allò que ens és difícil d'explicar i entendre? Pots posar algun exemple.**

ÍNDEX: 36 relats

Pseudònim	Pàgina
ALUAP OYAM	1
ANIOL	2
ANTÀRTIDA	3
ARISTOTOLA	4
ARUAL OREMOR	5
BAFF	6
COPÈRNIC	7
CORBELLES	8
DO	9
ESTRELLES	10
FATUM	11
FLEA COLLAR	12
FORA D'ÒRBITA	13
HALFONSO	14
JULY	15
KEPLER-186F	16
LLUNA THOR	17
LLUNA	18
MOONLIGHT	19
NERE	20
NEU	21
NEWTON MISTERIÓS	22
NOMAR TESOR	23
NOS	24
ODRAP AICUL	25
OLIVELLA	26
PEPA LA PORQUETA	27
PER QUÈ?	28
PINTA TAULES	29
93	30
RES	31
SOL	32
SOM-RIU	33
TECLAT HP	34
WENSESLAU II	35
ARGENT	36

Novel·la:

GIL, M. Pilar. *Brahe i Kepler, el misteri d'una mort inesperada*. Bambú editorial, 2011.

Projecte TLC - <http://mon.uvic.cat/tlc/>

Categoria 2 – 4t d'ESO

Modalitat B - Resposta a la pregunta: **Creus que els avenços científics ajuden a desmuntar supersticions, o bé penses que preferim atribuir a causes sobrenaturals allò que ens és difícil d'explicar i entendre? Pots posar algun exemple.**

Els avenços científics han estat presents al llarg de la nostra història, i ho seguiran estant.

Molts d'ells havien estat negats com a tals, però finalment molts han acabat tant sent acceptats com comprovats, substituint aquelles supersticions sense cap base "sòlida" que hi ha hagut durant molt de temps. De fet, qui, avui dia, es pensa que la Terra és el centre de l'Univers, que els continents mai s'han mogut, o que les sangoneres curin alguns malalts, renovant-los la sang, per exemple?

Els avenços utilitzen uns arguments per desmuntar supersticions, malgrat pots estar-hi o no d'acord, però la qüestió és que en tenen; en canvi les supersticions són precisament això perquè ningú ha arribat a la conclusió que siguin certes, perquè, si ho fóssin, passarien a ser directament fets, i no supersticions, com bé indica el seu nom.

De totes maneres, si aquests avenços no desmuntessin cap pensament anterior, no ens farien cap falta. Per a què seguir investigant si creiem que fent una barreja de plantes ja no patirem de mal als ossos, enverinaments, o diabetis? Si encara visquéssim únicament de supersticions, no hauria nascut mai la indústria farmacèutica, ni la química, ni sabríem res de física i de forces, no coneixeríem ni la biologia ni la geologia tal i com ho fem avui, en definitiva, no ens interessaria el coneixement de la veritat, i seguiríem visquent com si res, ignorant tot allò que avui dia no només ens proporciona coneixement, i prou, sinó que, a més, ignoraríem tot allò que ens ajuda a viure cada cop més, i millor.

Per tant, sí, els avenços científics ajuden a desmuntar supersticions, i en definitiva, ens porten al coneixement de la veritat.

Pseudònim: **Aluap Oyam**

Novel·la:

GIL, M. Pilar. *Brahe i Kepler, el misteri d'una mort inesperada*. Bambú editorial, 2011.

Projecte TLC - <http://mon.uvic.cat/tlc/>

Categoria 2 – 4t d'ESO

Modalitat B - Resposta a la pregunta: **Creus que els avenços científics ajuden a desmuntar supersticions, o bé penses que preferim atribuir a causes sobrenaturals allò que ens és difícil d'explicar i entendre? Pots posar algun exemple.**

Sota el majestuós avet traço delicadament fines rectes i corbes, que fan lletres, que fan paraules, que impregnen de coneixement la porosa fulla. En Déu confio, i en la brillant nit em mostra quin serà el meu camí, tal com ha fet de generació en generació.

Mart al nord, Saturn al sud... Tragèdia succeirà. Això es el que em va ser dit ara farà un any i aquí em té, vent en proa, en un cicle on els meus afers no han fet més que millorar. De vegades aquesta profecia em fa témer quina tragèdia està per venir però també crea en mi una intensa inquietud; i si tot el que ens han ensenyat, allò que ens han ensenyat els nostres pares i que els seus pares van ensenyar-los, i si no és més que... una mentida?

De poderós llinatge provinc, i orelles a tot el continent tenim. Cavalcant ens han arribat estudis recents, mantinguts en l'anonimat, sostenint descabellades teories astronòmiques: que la terra gira entorn al sol i no a la inversa, unes grans variacions en les conegudes trajectòries dels planetes... Capgirant tot el que era sabut.

Les supersticions no han estat marcades per Déu divinament, han estat marcades per persones. Persones que havien d'exposar a la reialesa el seu futur, un futur incert exposat amb una predicció a l'atzar. Quan no es complia el succés predit, es reescribia, relatant el que realment havia succeït i creient que en iguals condicions es repetirà. Si jo hagués estat un d'aquells astrònoms encarregats de lliurar el futur a un poderós rei, no gosaria tenir la insolència d'advertir-li un futur nociu. Això, fa replantejar-me seriosament tot el que he après, tot i que és pecat.

En Déu hem de confiar i no en els descobriments humans, la meva fe em mostra el camí que el Senyor m'ha donat. La ciència s'equivoca, ens mostra camins erronis llunyans a Déu.

Així que sota aquest majestuós avet, traçant delicadament la fulla, impregnant-la dels meus tèrbols pensaments que del meu cap s'han d'esvaïr però d'ells no em puc deslliurar.

Pseudònim: **Aniol**

Novel·la:

GIL, M. Pilar. *Brahe i Kepler, el misteri d'una mort inesperada*. Bambú editorial, 2011.

Projecte TLC - <http://mon.uvic.cat/tlc/>

Categoria 2 – 4t d'ESO

Modalitat B - Resposta a la pregunta: **Creus que els avenços científics ajuden a desmuntar supersticions, o bé penses que preferim atribuir a causes sobrenaturals allò que ens és difícil d'explicar i entendre? Pots posar algun exemple.**

Des dels principis de la civilització, la majoria dels humans, hem cregut en les supersticions. Per què? Primerament ningú neix sabent, i al llarg de la nostra vida aprenem el que ens ensenyen, i poques vegades som autodidactes. Així doncs, una persona que no ha tingut educació, o que ha tingut un tipus diferent d'educació, prefereix anar pel camí fàcil i pensar que el món funciona tal i com pensa, però sempre pots fer-lo raonar si vol. Tots naixem a la mateixa Terra però no creixem en el mateix món.

Jo, contràriament, mai estic de segur de les coses i prefereixo observar-les i buscar informació per mí mateix. Penso que la ciència té una base molt bona ja que mai confirma coses que no ha observat ni provat. Però no tot el que confirma la ciència es queda així per sempre, si es troba una teoria que desmunti l'altra, es substituirà. Per aquests motius la ciència es guia sempre per la raó. Posem un exemple: els nostres avantpassats pensaven que la Terra era plana, no perquè ho haguessin vist sinó perquè era el que els hi deien, fins que es va comprovar que la Terra era una esfera amb un nucli. Un altre exemple seria quan pensaven que els fenòmens meteorològics eren càstigs per part de les divinitats o quan l'Església es pensava que érem el centre de l'univers. També, Newton pensava que el més ràpid de l'univers era la gravetat fins que Einstein va comprovar que era la llum.

Ara sí, coses tan difícils d'entendre i d'explicar com és l'univers, per ara, no es pot demostrar res ja que coneixem una petita part d'ell. Amb el temps es podrà descobrir.

En conclusió, la ciència ha set, és i serà capaç de desmuntar falses teories o millorar les anteriors. Però en comptes de barallar-nos per qui te raó, o qui pot demostrar una cosa, hem de deixar de banda les diferències i avançar. Hem de guiar-nos per la raó i la lògica, però sobretot per la moral i l'ètica.

Pseudònim: **Antàrtida**

Novel·la:

GIL, M. Pilar. *Brahe i Kepler, el misteri d'una mort inesperada*. Bambú editorial, 2011.

Projecte TLC - <http://mon.uvic.cat/tlc/>

Categoria 2 – 4t d'ESO

Modalitat B - Resposta a la pregunta: **Creus que els avenços científics ajuden a desmuntar supersticions, o bé penses que preferim atribuir a causes sobrenaturals allò que ens és difícil d'explicar i entendre? Pots posar algun exemple.**

Si els avenços científics ajuden a desmuntar supersticions? Pregunta afirmativa. Antigament, els primers pensaments humans, no eren capaços d'atribuir una forma a la Terra. Per ells, la Terra no era res més que una figura plana, si aconseguies arribar al seu final, desapareixies. Les tempestes, un crit de Déu a causa d'un pecat. Els rajos, una senyal del control de Déu. Tot era explicat a través de la mitologia. Però és del ben cert, que durant un llarg temps, no van canviar els conceptes.

Com creieu que s'ha pogut reemplaçar la mitologia per respostes coherents demostrades científicament? L'aparició de grans pensadors, va crear una revolució en la ciència. Un joc de preguntes, investigacions i respostes difícils de cercar van ser el primer avenç cap a l'actualitat. La mitologia va deixar de ser una contesta a qualsevol factor, va desaparèixer per alguns, la por a Déu. La ciència va ser l'encarregada de fer desaparèixer moltes de les antigues mitologies per donar pas als avenços científics.

El misteri de la forma de la Terra n'és un, ara sabem que és rodona, que gira... Però tot i saber una gran varietat de conceptes que fins ara eren desconeguts, els humans no estem especialitzats a respondre totes les interrogacions desenvolupades. No tot té una solució, però potser al llarg dels anys, al llarg dels segles, amb nous avenços, noves tecnologies, i nous pensaments, podran ser contestades totes aquestes que per ara, no tenen solució.

Pseudònim: **ARISTÓTOLA**

Novel·la:

GIL, M. Pilar. *Brahe i Kepler, el misteri d'una mort inesperada*. Bambú editorial, 2011.

Projecte TLC - <http://mon.uvic.cat/tlc/>

Categoria 2 – 4t d'ESO

Modalitat B - Resposta a la pregunta: **Creus que els avenços científics ajuden a desmuntar supersticions, o bé penses que preferim atribuir a causes sobrenaturals allò que ens és difícil d'explicar i entendre? Pots posar algun exemple.**

La ciència ens ha ajudat a entendre tot el que sabem sobre nosaltres, el nostre planeta, els animals etc. També ens ha ajudat a crear màquines, cotxes, avions, ordinadors... La ciència és una de les principals raons per les quals el nostre planeta és com és avui dia.

Però què passava quan hi havia una cosa estranya abans que la ciència fos capaç d'explicar-ho o, fins i tot, abans que aquesta existís? La gent estava tan espantada que en lloc d'intentar trobar-hi explicacions raonables a tots els misteris amb què es trobaven, preferien atribuir a tots aquests esdeveniments una força màgica i sobrenatural. També utilitzaven les seves creences religioses per trobar el sentit de molts fenòmens; fins que la ciència va aparèixer, i es van començar a donar explicacions lògiques a totes aquestes situacions, coses... que a tothom els eren massa difícils d'explicar i entendre. Un exemple molt clar es troba al llibre: Kepler creia que els planetes es trobaven al voltant del sol, però ni tan sols Brahe el creia.

Encara que pensem que vam deixar les supersticions enrere ja fa molt gràcies als avenços científics, aquestes ocupen una gran part de la nostra vida com ara la de la mala sort dels gats negres, la dels 7 anys de mal sort per un mirall trencat, o la de passar per sota d'una escala. La ciència també considera supersticions l'horòscop, l'espiritisme i el "tarot".

Pseudònim: **Arual Oremor**

Novel·la:

GIL, M. Pilar. *Brahe i Kepler, el misteri d'una mort inesperada*. Bambú editorial, 2011.

Projecte TLC - <http://mon.uvic.cat/tlc/>

Categoria 2 – 4t d'ESO

Modalitat B - Resposta a la pregunta: **Creus que els avenços científics ajuden a desmuntar supersticions, o bé penses que preferim atribuir a causes sobrenaturals allò que ens és difícil d'explicar i entendre? Pots posar algun exemple.**

Lògica científica

Els avenços científics ens ajuden a desmuntar algunes supersticions que creiem que són situacions sobrenaturals com ara, per exemple, un got, d'aigua del qual hagi caigut una gota a la taula, pot fer que aquest es mogui lliscant una mica si el moble està lleugerament inclinat. Aquesta és l'explicació científica per a les persones que són menys creients en els moviments sobrenaturals que unes altres que, potser, dirien que això ha estat un fantasma o una ànima d'algun avi o besavi; però hi ha explicacions per a tothom.

Per a mi és obvi que, en alguns casos, la majoria de les persones que ho han viscut no li trobin explicació científica, però això pot ser a causa de la situació en la que es trobaven, de nit, de dia, sols, amb molta gent, un soroll seguit d'un altre, alguna llum... Moltes persones, quan senten passes pel passadís de casa seva, poden saber que la fusta fa soroll i que, durant el dia, no ens n'adonem, ja sigui perquè estem treballant, estudiant o fent prou el soroll com per a no escoltar-lo. En canvi, si tu estàs al llit despert, en silenci i el sents, potser penses en els veïns o que és algun familiar que s'ha aixecat. Però, com que sents que para de seguida, a vegades li dones importància i unes altres no; i, si t'aixeques a mirar si és un familiar i veus que no hi ha ningú, ja et fa una mica de por. Jo crec que depèn de si, per exemple, abans de ficar-te al llit, has vist una pel·lícula d'esperits o temes d'aquest tipus, que ja vas una mica amb la por ficada al cos.

Els avenços científics ens poden ajudar a explicar aquestes situacions. Ara bé, hi ha qui prefereix deixar a un costat la lògica científica i atribuir les causes que ells diuen sobrenaturals per a situacions en les que no intervé un ésser humà ni cap tipus de manipulació per a fer que es mogui algun objecte o aparegui una ombra. En aquest cas, un exemple molt bo és un programa de televisió del canal *Cuatro* anomenat "Cuarto Milenio", conduït per l'Íker Jiménez, on es presenten casos de fenòmens paranormals on s'intenta trobar la lògica científica, però sempre deixen una porta oberta al més enllà.

Però els casos que ens són difícils d'explicar, sovint els associem a situacions paranormals, ara bé, si un científic hi intervé i té una teoria, només li cal demostrar-la.

Pseudònim: **Baff**

Novel·la:

GIL, M. Pilar. *Brahe i Kepler, el misteri d'una mort inesperada*. Bambú editorial, 2011.

Projecte TLC - <http://mon.uvic.cat/tlc/>

Categoria 2 – 4t d'ESO

Modalitat B - Resposta a la pregunta: **Creus que els avenços científics ajuden a desmuntar supersticions, o bé penses que preferim atribuir a causes sobrenaturals allò que ens és difícil d'explicar i entendre? Pots posar algun exemple.**

Al llarg de la història hi ha hagut tota mena de supersticions i absurdes creences per falta de coneixement, basat només en l'observació breu d'alguns moments i traient un anàlisi personal de l'experiència ocorreguda, per després transmetre de forma continuada a generacions posteriors, aconseguint amb això ser cregudes per molts.

Les supersticions són aquestes creences, gairebé sempre infundades, que determinats successos o accions provocaran un efecte màgic en la nostra vida i si la ciència no dóna una resposta a les mateixes, se li donen com a positives, per voler aconseguir una resposta.

També és cert que un cop la ciència aconsegueix donar un estudi racional sobre la manca de veritat de la superstició, la mateixa s'abandona com a real, però es manté com a tradició formant part de la nostra cultura. Com ara, si t'aixeques amb el peu esquerre, si en el teu trajecte es creua un gat negre entre moltes altres donen mala sort. Existeixen altres tantes en positiu, com, demanar un desig quan es veu un estel fugaç o bufar les espelmes d'aniversari, es compleix el mateix.

També es barregen com a bones i dolentes segons la cultura, per exemple, el corb és considerat com anunciador de morts i desgràcies però a la torre de Londres són considerats com a salvadors, ja que mentre hi hagi en la mateixa no seran atacats per enemics. Però a més existeixen les supersticions de protecció com són els amulets, que es consideren que serveixen per allunyar algun perill o crear sort, com la pota de conill, els mussols de la sort, etc. Uns altres que volen ocupar espais amb xerrameca científica com la astrologia que científicament es té coneixement que els astres no poden influir en la manera de crear una personalitat o futures expectatives en la persona per les seves aproximacions o llunyanies. I si no la creença que els objectes en forma de piràmide amb base quadrada, simplement per la seva forma, poden provocar fenòmens, com ara mantenir els aliments frescos més temps del normal. Que després d'efectuar experiments no han mostrat cap efecte.

Tot el relatat resulta irracional i la ciència amb els seus experiments i els seus estudis ha arrabassat aquestes supersticions, atès que la ciència són els coneixements que s'obtenen gràcies a l'ús de la raó, l'experimentació, de manera metòdica i que es poden verificar.

Pseudònim: **COPÈRNIC**

Novel·la:

GIL, M. Pilar. *Brahe i Kepler, el misteri d'una mort inesperada*. Bambú editorial, 2011.

Projecte TLC - <http://mon.uvic.cat/tlc/>

Categoria 2 – 4t d'ESO

Modalitat B - Resposta a la pregunta: **Creus que els avenços científics ajuden a desmuntar supersticions, o bé penses que preferim atribuir a causes sobrenaturals allò que ens és difícil d'explicar i entendre? Pots posar algun exemple.**

Som afortunats. Sí, sí, nosaltres, els humans, som afortunats. Que per què? Mira, pot ser mai t'hi has parat a pensar però ara mateix estàs pensant; Estàs pensant en això que he escrit, que jo ja sé i tu encara no. Qui sap, pot ser estàs interpretant les meves paraules amb un sentit diferent amb el que les he escrit. O simplement estàs raonant. I és que és així, vivim controlats pels nostres raonaments, ens agradi o no, inconscientment fem que ells manin. Han passat centenars d'any i hem estat capaços de crear quelcom tan extraordinari i potent com és la ciència. És ella qui ens dóna el significat a les coses i ens explica el perquè de tot, qui ens ha millorat la nostre qualitat de vida, qui ha fet que el món canviï radicalment...

Senyors, senyores, vivim dins una ideologia en que tot ha de ser racional, concret i precís. I com en tot delictes tenim un culpable. Encara no saps qui és? Si us plau, t'ho he posat ben fàcil... Vet aquí que és ella mateixa. Que sí, que no t'enganyo! La que et controla cada dia, la raó, és la culpable de tot. T'ho creguis o no, on s'imposi la raó no hi haurà res que ho arrabassi. Deixa'm que t'ho demostrï amb un exemple ben senzill: tots els animals tenen un instint de protecció des de que neixen: davant un perill fugen; Nosaltres, ataquem.

Anem a veure-ho reflectit en les supersticions. Imaginem una fàbrica, amb els seus respectius treballadors un dia qualsevol. Tot va tan bé, quan de sobte sona l'alarma a perquè algú s'ha recolzat en una porta de sortida d'emergència sense voler; Tot el que s'estava fent es paralitza, es prenen mesures immediates per detectar què ha passat. S'adonen que tan sols és la porta i tots tornen a la seva feina. Posem que això entre que passa i no passa són dues hores.

On volia anar a parar? Aquí: portem tota una història fent sonar l'alarma i apagant-la constantment. I és que al final, faci o no faci mal el fet de creure en allò que no som capaços ni d'imaginar, i d'autodestruir-nos aquesta "il·lusió", veiem que nosaltres no dominem sobre res, sinó que la raó domina sobre tot.

Pseudònim: **CORBELLES**

Novel·la:

GIL, M. Pilar. *Brahe i Kepler, el misteri d'una mort inesperada*. Bambú editorial, 2011.

Projecte TLC - <http://mon.uvic.cat/tlc/>

Categoria 2 – 4t d'ESO

Modalitat B - Resposta a la pregunta: **Creus que els avenços científics ajuden a desmuntar supersticions, o bé penses que preferim atribuir a causes sobrenaturals allò que ens és difícil d'explicar i entendre? Pots posar algun exemple.**

Crec que aquestes idees no s'exclouen mútuament, sinó que són compatibles. Evidentment, la ciència per mitjà de teories comprovades amb l'observació i l'anàlisi és capaç de trobar o descobrir la veritable causa de les coses. Així, quan es troba una explicació comprovable sobre un fet, el qual ha estat objecte d'especulacions orientades a creure que era degut a causes sobrenaturals, no comprovables, aquestes supersticions desapareixen, sempre i quan les persones que en són partidàries s'avinguin a acceptar la nova teoria i a canviar d'opinió, negant les antigues creences.

Tot i això, en un context d'analfabetisme quasi global, en el qual la majoria de persones ni tenia, ni aspirava a una educació mitjana, és comprensible i lògic que les grans masses preferissin atribuir determinats fenòmens pels quals no tenien explicació, a causes sobrenaturals. Aquesta situació que els feia amagar-se darrera ritus i tradicions els devia resultar molt més còmode que no pas haver de comprendre i acceptar noves realitats que sovint s'escapàvem del seu enteniment.

És a dir, encara que la ciència estigui preparada i sigui capaç de trobar explicacions lògiques i comprovables dels fets per tal d'erradicar falses creences i supersticions, si la massa popular no accepta les noves solucions, encara que siguin verídiques, no serveix de res. Perquè les ciències proliferin és necessari que es desenvolupin dins d'un context culte, o si més no instruït perquè per mitjà de la comprensió les persones acceptin noves explicacions.

Com he dit abans, en societats majoritàriament incultes, que prefereixen creure en un transcendent enlloc de buscar respostes més lògiques a problemes quotidians, com era la societat dels segles XVII i XVIII, els descobriments científics no arribaven a les classes populars, sinó que es quedaven entre elits més instruïdes.

Tot i que aquesta situació canviarà degut a que es començarà a tenir accés a l'educació, encara hi ha gent que prefereix creure en causes sobrenaturals per tal d'evitar l'esforç de comprendre realitats més complexes encara que certes.

Pseudònim: **Do**

Novel·la:

GIL, M. Pilar. *Brahe i Kepler, el misteri d'una mort inesperada*. Bambú editorial, 2011.

Projecte TLC - <http://mon.uvic.cat/tlc/>

Categoria 2 – 4t d'ESO

Modalitat B - Resposta a la pregunta: **Creus que els avenços científics ajuden a desmuntar supersticions, o bé penses que preferim atribuir a causes sobrenaturals allò que ens és difícil d'explicar i entendre? Pots posar algun exemple.**

No és estrany preguntar-se si els descobriments científics desmunten les supersticions populars o bé preferim atribuir a causes sobrenaturals allò que ens és complicat d'explicar i entendre. És a dir, la ciència ens destrossa les hipòtesis, o bé som nosaltres mateixos que ens donem respostes errònies conscientment?

Doncs bé, personalment penso que tant la primera opció com la segona són presents a les nostres vides. És cert que, sovint, es creu alguna cosa i, al cap d'un temps, arriba un descobriment científic que la contradueix. Això és molt senzill d'explicar. La primera creença no està justificada, comprovada. En canvi, la segona està més que confirmada i no tenim cap més remei que confiar-hi i suprimir l'anterior.

Ara bé, tot allò que la ciència encara no ha pogut explicar, tot allò que crea un gran dubte, tot allò que desconeixem ens sobta. A les persones ens costa deixar preguntes sense resposta, i necessitem donar una explicació a aquestes incerteses. Per això, acostumem a associar-les amb causes sobrenaturals com un personatge inexistent o qualsevol altra cosa que ens puguem imaginar.

A la novel·la *Brahe i Kepler. El misteri d'una mort inesperada* s'hi veuen reflectits alguns d'aquests aspectes. De fet, els astrònoms, durant el segle XVII, enganyaven els emperadors fent veure que podien preveure el futur a partir dels astres, el que avui en dia és l'horòscop. Això els ajudava a guanyar-se l'atenció de l'emperador, ja que l'astrònom sabia que no li interessava que li parlés de física celeste i dels seus coneixements científics, per això aprofitava l'astrologia. Tot i així, l'astrònom, gràcies a la seva instrucció científica, tenia molt clar que no es podia predir el futur de les persones a partir dels astres. Aquest és un exemple que els descobriments científics desmunten les supersticions populars.

El fet d'atribuir allò que no podem explicar a causes sobrenaturals també apareix en el llibre. Concretament, es relacionen els déus amb les estrelles, de les quals encara se'n sabia ben poc.

Acabaré amb una frase de la Nat, la protagonista de la novel·la, que s'escau bastant amb tot aquest tema: "No es poden canviar els fets perquè s'ajustin a les pròpies teories, sinó que s'han de canviar les teories fins que expliquin els fets". La part irracional de les coses, la màgia i les creences sempre han de ser presents en nosaltres, però la part racional, la ciència, sempre tindrà un gran pes.

Pseudònim: **estrelles**

Novel·la:

GIL, M. Pilar. *Brahe i Kepler, el misteri d'una mort inesperada*. Bambú editorial, 2011.

Projecte TLC - <http://mon.uvic.cat/tlc/>

Categoria 2 – 4t d'ESO

Modalitat B - Resposta a la pregunta: **Creus que els avenços científics ajuden a desmuntar supersticions, o bé penses que preferim atribuir a causes sobrenaturals allò que ens és difícil d'explicar i entendre? Pots posar algun exemple.**

La curiositat augmenta dins meu, cada vegada que sóc a prop d'aquestes gruixudes i fredes parets que amaguen tants coneixements. Em sento exclosa de la saviesa que es troba dins aquest murs alts i forts. Ments meravelloses conviuen en aquest espai tancat on nosaltres no en tenim dret a entrar.

Em dic Elisabet i sóc una noia d'un poble de pagesos i pastors en mans d'un rei tot poderós. Vivim en casetes petites amb les nostres famílies. Els homes treballen i nosaltres, les dones, cosim i cuidem de la casa. No rebem cap mena d'educació; en canvi, el meu germà, com a home que és, sí. Té molta sort de poder aprendre a llegir i a escriure, té molta sort de poder entendre tot allò que les ments meravelloses escriuen. A les nits li agafo els llibres i mentre la llum de la foguera és suficient per il·luminar-me, llegeixo. És difícil, però poc a poc entenc els entrellats que oculten les lletres.

Sempre les observo des de la finestreta de la torre. Segons expliquen els vilatans del poble, les ments meravelloses són sers molt intel·ligents els quals ho saben tot. Poden predir el futur, entendre les estrelles, crear ungüents medicinals... Tenen poder i per això els amaguen en les torres del castell. Les seves ments no descansen mai, no s'aturen ni un sol minut al dia. Són meravellosos i rics en coneixements, fórmules i teories...

No sóc una ment meravellosa, i tot just aprenc a llegir. Però tinc set d'aprendre, d'entendre el que em rodeja. Desafortunadament, nosaltres, els del poble, no tenim el dret a entrar ni molt menys a saber què amaguen aquelles torres.

Avui contemplo, com cada matí, la petita finestra de la torre. Ombres amunt, ombres avall... Molt moviment com és habitual. Però sense casi adornar-me una mà deixa caure un tros de full plegat meticulosament. Desplego i per sorpresa meva conté un missatge:

“Petita ment curiosa. No tinguis por a qüestionar-te sobre l'existència de les coses. Totes les ments són riques en coneixements si nosaltres deixem que els propis pensaments ens guiïn. No tinguis por a descobrir, tota ment té la seva pròpia veritat. Tota realitat es certa si un mateix hi creu.”

Arribava la nit i els meus pensaments seguien voltant sense parar al meu cap. Les meves idees no permetien ni un minut de descans. Sense poder dormir restava estirada al meu llit, amb els ulls tancats, però amb la ment més desperta que mai. Ho havia entès, ja tenia la meva veritat.

“Oh ment meravellosa, ara ho entenc tot. La veritat està en un mateix i jo ja l'he trobat. Tot el que sabem és una petita interpretació d'allò que volem entendre. La única cosa que la converteix en una veritat és la nostra fe. Sense fe no coneixeríem, no entendríem. Jo he arribat a aquesta conclusió i a dures penes t'escric la meva veritat. La fe és ciència, si no creiem, res és veritat.

Pseudònim: **Fatum**

Novel·la:

GIL, M. Pilar. *Brahe i Kepler, el misteri d'una mort inesperada*. Bambú editorial, 2011.

Projecte TLC - <http://mon.uvic.cat/tlc/>

Categoria 2 – 4t d'ESO

Modalitat B - Resposta a la pregunta: **Creus que els avenços científics ajuden a desmuntar supersticions, o bé penses que preferim atribuir a causes sobrenaturals allò que ens és difícil d'explicar i entendre? Pots posar algun exemple.**

L'ÚNIC MAL

L'especulació i la deducció eren dues forces obscures capaces d'explicar qualsevol fet a una societat escardalena regida per monarques totpoderosos i una església voraç. Malgrat el control excessiu, la raó s'obria pas entre les ments més brillants, deixant rere seu un camí ple de rebels assedegats de llum.

Sota qualsevol circumstància, els humans estan fets per cercar causes quan un mur de dificultats els aixafa, però en un context dur, curull de malalties i males collites, la població estava sota un vel d'inseguretat i por que impedia veure-hi amb claredat. Mentre que aquestes últimes alimentaven la superstició, una atracció diferent s'apoderava dels erudits: la curiositat.

El desconeixement total o parcial del món deixava pas a l'enginy que, això sí, demostrava amb observacions i dades pulcres els fets que succeïen a totes les àrees. Els resultats que uns i altres obtenien posaven en qüestió la realitat que fins aleshores coneixien, desarmant lentament l'entrellat de jocs i faules.

La base de la societat era la por i el desconeixement, l'artilleria més letal, però els descobriments se succeïen i el saber s'estenia arreu. Davant d'aquest esdeveniment, els poderosos amanyagaven als pioners o se'ls quedaven pels seus propis afers, mentre que la manipulada població anava amb foc als ulls en busca de culpables del caos exterior: la solució més senzilla i eficaç per aturar la preocupació generalitzada.

Es podria descriure com un joc, el joc de l'angoixa i el temor. Els successos ruïnosos de l'època eren fàcilment atribuïbles a bruixeria, màgia o al dimoni. La multitud, ja adoctrinada per la religió, culpava incansablement a individus innocents. L'ansia de la població per solucionar els problemes quotidians es veien resolts amb unes paraules dels representats de Déu a la terra i un mar de sang. Al mateix temps s'eliminaven individus perillosament intel·ligents pels privilegiats.

Canviar els costums sempre ha sigut difícil, sobretot si es parla d'abandonar la fe i abraçar la ciència. Arribar a creure uns personatges anomenats científics, després d'incomptables anys sota la «protecció» d'un altiu totpoderós, no era una opció massa oportuna per una població privada de coneixement i abocada, sense recels, cap a la ignorància.

Què millor que viure a l'obscuritat i no témer, perquè les feres que hi ha no es veuen?

Pseudònim: **Flea Collar**

Novel·la:

GIL, M. Pilar. *Brahe i Kepler, el misteri d'una mort inesperada*. Bambú editorial, 2011.

Projecte TLC - <http://mon.uvic.cat/tlc/>

Categoria 2 – 4t d'ESO

Modalitat B - Resposta a la pregunta: **Creus que els avenços científics ajuden a desmuntar supersticions, o bé penses que preferim atribuir a causes sobrenaturals allò que ens és difícil d'explicar i entendre? Pots posar algun exemple.**

Aquestes vacances de Nadal he estat molt ocupada. Mai diríeu per què. Un dia, al principi de les festes, remenant a les golfes de casa de la meva àvia, vaig trobar una caixa plena d'objectes antics, com ara rellotges de butxaca, plomes d'escriure, una tabaquera... i vaig entreveure-hi també un llibre vell, amb la coberta de pergamí, i amb un títol escrit a mà al llom: *Fisonomía, y varios secretos de naturaleza*. Estranyada per aquell títol, vaig agafar-lo amb delicadesa, semblava tenir molts anys. Vaig obrir la coberta i vaig trobar-hi de seguida una inscripció: "*Llibre de Joan Grau Arboní, pagès*". Segons el meu pare, aquest tal Joan Grau Arboní va ser un rebesavi de la meva besàvia, i devia viure segurament durant la segona meitat del segle XVIII.

Tenia tanta curiositat per saber de què anava, que el vaig començar a llegir, i de seguida em va enganxar. A banda de les esses, que semblaven *efes*, aquell llibre em feia molta gràcia, perquè les coses de què tractava eren molt curioses, i una mica de per riure. S'hi argumenta, per exemple, que podem saber el caràcter d'una persona per com és físicament. Per exemple, en el primer capítol diu que si tens els cabells prims, ets pacífic, però si els tens gruixuts i curts ets fort i segur de tu mateix. Després hi ha un seguit de fórmules pintoresques, com ara que per arrencar un queixal has de torrar una sargantana, moldre-la després i posar-te la pols a les genives, al voltant del queixal que et vols arrencar...

Després de riure-me'n una estona, però, em vaig posar reflexiva, i vaig pensar que aquest llibre transmetia, probablement, uns coneixements i unes idees que venien d'èpoques més antigues. M'he posat a pensar, també, per què pensaven així, i m'he adonat que en la societat del segle XVII i XVIII, devien subsistir-hi moltes creences antigues sobre la natura que s'han anat desmentint amb el pas dels anys, gràcies a estudis o a descobriments científics, però que en aquells moments, com que se'n desconeixien les causes, la gent les atribuïa a actes divins i sobrenaturals. Per a la gent del meu temps, tot és molt fàcil: anem a l'escola, i ens expliquen moltes coses que els científics ja han demostrat. Que en aquella època la gent (els que sabien llegir, suposo) creguessin tot allò, és relativament normal, ja que l'ésser humà, potser per la seva manera de ser, sempre ha tingut la tendència a atribuir els misteris o les coses que desconeix a éssers o presències sobrenaturals.

Realment, que la ciència hagi avançat tant en aquests últims anys és una sort que potser no valorem gaire, i segurament va ser gràcies al moviment del racionalisme, del segle XVII (el temps en què van viure Brahe i Kepler), que l'ésser humà va tenir la curiositat i l'empenta necessàries per estudiar més a fons els misteris difícils d'explicar i entendre.

Pseudònim: **Fora d'òrbita**

Novel·la:

GIL, M. Pilar. *Brahe i Kepler, el misteri d'una mort inesperada*. Bambú editorial, 2011.

Projecte TLC - <http://mon.uvic.cat/tlc/>

Categoria 2 – 4t d'ESO

Modalitat B - Resposta a la pregunta: **Creus que els avenços científics ajuden a desmuntar supersticions, o bé penses que preferim atribuir a causes sobrenaturals allò que ens és difícil d'explicar i entendre? Pots posar algun exemple.**

Des de la meva més sincera opinió sobre el tema qüestionat crec que són els avenços científics els que ajuden a fer que les supersticions no siguin veritat, ja que durant molt temps, sobretot al començament de l'ésser humà que era quan menys avenços científics hi havia i sabien menys coses sobre el món i l'univers, molta gent creia en moltes supersticions, déus, mites, llegendes, etc. Però al pas del temps s'ha anat desvelant que totes aquestes supersticions no tenien cap mena de sentit. Això ha estat aconseguit gràcies a què cada cop hi ha molts més descobriments científics sobre coses que no sabíem que eren certes ni per casualitat, i ara, avui en dia, ja gairebé ningú creu en supersticions o hi ha molta poca gent que hi cregui, deixant de banda les religions. També crec que quan vagi passant el temps hi haurà menys supersticions ja que hi haurà més avenços científics i podrem veure coses que avui en dia no ens les podem ni imaginar, i això farà que l'ésser humà esdevingui un individu no tan somiador i més intel·ligent en vers a tots els descobriments que hi hauran i el coneixement que tindrem sobre tot el que ens envolta, ja sigui el nostre món habitable com tota la resta de l'univers. Obrirem les portes a un coneixement molt més precís i concret sense haver de creure en supersticions que en realitat són falses i no fan res més que fer-nos creure coses que no són veritat. Però això no es pot saber fins que no passi per això el argument anomenat anteriorment és només una creença i no una veritat.

Pseudònim: **Halfonso**

Novel·la:

GIL, M. Pilar. *Brahe i Kepler, el misteri d'una mort inesperada*. Bambú editorial, 2011.

Projecte TLC - <http://mon.uvic.cat/tlc/>

Categoria 2 – 4t d'ESO

Modalitat B - Resposta a la pregunta: **Creus que els avenços científics ajuden a desmuntar supersticions, o bé penses que preferim atribuir a causes sobrenaturals allò que ens és difícil d'explicar i entendre? Pots posar algun exemple.**

Les supersticions són una creença o noció irracional, no es basa en un raonament o un coneixement correcte. Generalment sorgeix degut a la por o com una manera d'explicar allò a la qual es desconeix una millor explicació, i normalment les supersticions s'associen a causes sobrenaturals.

En canvi, la ciència ens explica els fenòmens naturals per mitjà d'estudis sistemàtics.

Crec que les persones tendim a atribuir les causes sobrenaturals allò que ens és difícil a d'explicar, ja que per molts avenços científics que hi hagi, encara ens queden més coses per descobrir que les que ja hem estudiat. Com el que deia Sòcrates: "Jo només sé que no sé res", jo estic molt a favor d'aquesta frase perquè és totalment certa.

Una altre raó per la qual crec que les persones preferim atribuir a causes sobrenaturals allò que ens és difícil explicar o entendre és que, tota la vida ens han ensenyat a fer-ho. Un exemple és quan ens deien que si dèiem mentides ens caurien les dents, i jo m'ho creia.

Ara, ja no hi crec amb això, perquè he estudiat i al col·legi m'han ensenyat que les dents no queien perquè sí, i ara que tinc una explicació científica ja no penso que allò sigui una causa sobrenatural, però fins que ningú em va donar una raó científica jo em pensava que era un fet sobrenatural.

En conclusió, penso que les persones preferim atribuir a causes sobrenaturals allò que en és difícil d'explicar i entendre, perquè és més fàcil que buscar una raó científica.

Pseudònim: **July**

Novel·la:

GIL, M. Pilar. *Brahe i Kepler, el misteri d'una mort inesperada*. Bambú editorial, 2011.

Projecte TLC - <http://mon.uvic.cat/tlc/>

Categoria 2 – 4t d'ESO

Modalitat B - Resposta a la pregunta: **Creus que els avenços científics ajuden a desmuntar supersticions, o bé penses que preferim atribuir a causes sobrenaturals allò que ens és difícil d'explicar i entendre? Pots posar algun exemple.**

Avenços científics

Des de sempre l'ésser humà ha sigut curiós i ha mostrat interès pels fenòmens enigmàtics, però al llarg del temps ha formulat supersticions per les coses que no entenia. S'ha amagat darrere de Déus inexistents perquè no podia explicar els fenòmens que experimentava. Ara ens trobem en una època de constants descobriments que tomben les principals hipòtesis sobrenaturals.

Al llarg de la història els humans hem cregut en diferents Déus i diferents religions. L'antiga Grècia, l'Imperi Romà, els vikings, les tribus d'Àfrica... Tots els pobles tenien un ser superior que era el causant de tots els fets inexplicables. Ningú podia faltar-li al respecte o seria castigat. Entre els segles XVI i XVII, Galileo Galilei va demostrar que la Terra no era el centre de l'univers, però, desgraciadament, a causa del poder de l'església i l'encara creença en Déu del moment, no es va reconèixer.

Els fenòmens misteriosos s'han anat desbancant i s'ha demostrat d'on provenen. La humanitat cada cop s'esforça més per comprendre el món i s'hi interessa més gent. A les universitats es creen grups d'investigació, cada cop hi ha més laboratoris i més gent dedicada a progressos científics. Amb el temps s'ha creat una immensa comunitat científica que intercanvia les teories i els estudis.

Actualment els descobriments són constants. A principis de gener es van poder generar en un laboratori els elements 113, 115, 117 i 118 de la taula periòdica. Aquests són una aproximació a la illa de l'estabilitat, conjunt d'elements molt pesats però molt estables a la vegada. Totalment contrari als elements descoberts fins ara.

Gràcies als estudis en física, ara es poden explicar fenòmens fins ara misteriosos. S'està treballant en la relació de la teoria de la relativitat i la teoria quàntica, la coneguda teoria de cordes. Aquesta diu que cada partícula està formada per unes cordes que vibren i que, segons la freqüència d'aquestes, l'element resultant serà un o altre. També s'estudien cures per al càncer i la SIDA o maneres més passives i senzilles de tractament amb més probabilitats de sobreviure o de tornar a fer vida normal.

Cada cop s'han de buscar més respostes i aquestes són més diferents entre si, així que s'han creat diferents ciències per a cadascuna d'elles. Un exemple és la cosmologia, ciència que es qüestiona la formació i l'expansió de l'univers. També s'ha format l'astronomia, la biologia, la física, la química... Totes especialitzades en diferents successos.

El ser humà ha evolucionat juntament amb els seus raonaments. Abans tot el que no es podia explicar anava a parar al gran cove dels fenòmens sobrenaturals., però ara aquest ja s'ha buidat i s'intenta buscar un raonament científic. La humanitat cada cop coneix més bé el seu entorn, el lloc on li ha tocat viure.

Pseudònim: **Kepler-186f**

Novel·la:

GIL, M. Pilar. *Brahe i Kepler, el misteri d'una mort inesperada*. Bambú editorial, 2011.

Projecte TLC - <http://mon.uvic.cat/tlc/>

Categoria 2 – 4t d'ESO

Modalitat B - Resposta a la pregunta: **Creus que els avenços científics ajuden a desmuntar supersticions, o bé penses que preferim atribuir a causes sobrenaturals allò que ens és difícil d'explicar i entendre? Pots posar algun exemple.**

Antigament, els fenòmens de la naturalesa, com que no es sabia el motiu per el qual passava, ho atribuïen a causes sobrenaturals. D'aquí venen algunes de les supersticions que coneixem actualment.

A mesura que la tecnologia anava avançant es comprenia que certs fenòmens no eren deguts a un Déu ni a causes sobrenaturals.

Aquestes noves informacions no eren gens acceptades per la societat ja que sempre s'havia dit que era per un altre motiu i no volien creure a les persones que investigaven el perquè de les coses. És més, la gent que tenia curiositat i ànsia per saber, els tractaven de bojos, eren uns incompresos per la seva societat.

Això va passar molt en una època en que el poder i l'Església no volien que la gent comencés a pensar per por de perdre tot el domini que tenien sobre les persones.

Tot i així va haver científics, matemàtics, astrònoms,...Cada vegada la societat anava acceptant més aquestes noves idees. Idees que l'actualitat trobem molt normals com podia ser que la Terra és rodona i no plana, que la Terra gira al voltant del Sol i no al revés,....

Gràcies a que la societat ha anat acceptant aquestes noves idees, i també gràcies a la generalització de l'educació, ha augmentat el nombre de persones dedicades a la ciència. Així, moltes persones en l'actualitat es dediquen a la ciència i, si abans estaven mal vistes, actualment és parla de ciència com de realitat irrefutable, exercint un poder sobre la societat actual.

Crec, doncs, que s'ha avançat no només científicament, sinó en la mentalitat, perquè quants més coneixements tenim, agafem una altra manera de pensar més oberta. Antigament la gent era molt creient i molt tancada de ment. Qualsevol religió, especialment si es radicalitza, pot impedir que la societat accepti noves idees i fer de topall de les noves aportacions que faci la ciència.

Gràcies a tota la gent que no va fer cas a totes les crítiques que van rebre, han fet que nosaltres podem gaudir dels progressos de la nostra societat.

Pseudònim: **Lluna Thor**

Novel·la:

GIL, M. Pilar. *Brahe i Kepler, el misteri d'una mort inesperada*. Bambú editorial, 2011.

Projecte TLC - <http://mon.uvic.cat/tlc/>

Categoria 2 – 4t d'ESO

Modalitat B - Resposta a la pregunta: **Creus que els avenços científics ajuden a desmuntar supersticions, o bé penses que preferim atribuir a causes sobrenaturals allò que ens és difícil d'explicar i entendre? Pots posar algun exemple.**

Si busquem al diccionari superstició, trobem: creença que no té cap justificació i s'atribueix a un caràcter màgic o sobrenatural, a determinats esdeveniments o pensar que determinats fets proporcionen bona o mala sort. Però, realment existeixen? I si existeixen, podem fer alguna cosa al respecte?

A l'antiguitat totes les coses sobrenaturals que no tenien explicació, a la gent l'espantava, les bruixes, el Budó, la màgia negra, els esperits... Des de sempre, d'aquestes coses hi ha hagut rumors, però mai s'ha pogut demostrar si són reals o no. Cadascú té les seves creences, depenent d'elles pensem que el nostre origen i el nostre final de la vida, és diferent. De fet moltes vegades només creiem el que veiem, el que podem veure i demostrar amb una explicació científica. Sempre o gairebé sempre pensem que tot ha de tenir una explicació. I si no és així? I si aquestes supersticions "coses impossibles de demostrar" són certes? La ciència, la tecnologia, l'ésser humà evoluciona amb el temps. Cada cop anem a millor, descobrint coses noves, patim canvis... Però tot i així hi ha una cosa que gairebé no canvia encara que passi el temps, les nostres creences i pensaments. Tot i que anem madurant, tenim tendència a tenir les idees similars al principi.

En aquest cas potser, perdem el temps, pensant que la ciència pot donar una explicació a una cosa que no en té, per tant és impossible.

Penso que s'ha de respectar el que pensa tothom i les seves creences. Però les supersticions potser, són una excusa que utilitzem els humans. O simplement creiem el que volem creure i no ens adonem de la realitat. Per exemple els conjurs, la gent que vol que algú s'enamori d'ella. Una il·lusió, una esperança que potser fa feliç a aquesta persona, però que pot ser en el fons sap que això és mentida. O quan algú juga amb els fantasmes, ànimes... I si existeixen, per què no deixar-les tranquil·les i seguir amb les nostres vides. Després pensem que si ens passa alguna cosa estranya, és per culpa seva. Realment no serà que nosaltres mateixos ens enganyem? Busquem una excusa, explicacions als nostres problemes i donar la culpa a alguna cosa, encara que no existeixi. És cert, molts cops dels problemes que tenim no en tenim la culpa, però altres vegades sí. Nosaltres mateixos decidim el camí de les nostres vides, no podem esperar que una superstició ens la canviï. Pensar que si veig a un gat negre, tindrà mala sort, o si faig alguna cosa estranya, trobaré al meu amor... Realment som nosaltres qui hem de fer les coses, ser conscients del que volem i, a partir d'aquí, fer tot el que sigui necessari per aconseguir-ho. No podem parar-nos a pensar si hi ha o no una explicació científica en tot el que fem. Perquè potser aquesta és l'explicació de tot. Quan tenim un problema, posem excuses per no seguir i deixar-ho tot, però hem de continuar darrere del nostre objectiu.

Pseudònim: **LLUNA**

Novel·la:

GIL, M. Pilar. *Brahe i Kepler, el misteri d'una mort inesperada*. Bambú editorial, 2011.

Projecte TLC - <http://mon.uvic.cat/tlc/>

Categoria 2 – 4t d'ESO

Modalitat B - Resposta a la pregunta: **Creus que els avenços científics ajuden a desmuntar supersticions, o bé penses que preferim atribuir a causes sobrenaturals allò que ens és difícil d'explicar i entendre? Pots posar algun exemple.**

PER QUÈ SEGUIM CREIENT EN LES SUPERSTICIONS?

L'origen de les supersticions es va produir en una època on encara no hi havia la ciència que expliqués el perquè de les coses que passaven i per això s'atribuïa a les causes sobrenaturals. És per això que creien que la sequera era un càstig i la pluja una benedicció.

Al llarg de la història, els avenços científics ens han demostrat que la ciència està darrere de la majoria de fets. Així doncs, això hauria de fer que la gent deixés de creure en les supersticions i no atribuís les situacions que els són difícils de creure a causes sobrenaturals. Per tant, la pregunta és; per què en l'actualitat continuem creient en les supersticions?

En la meua opinió les supersticions eren una manera d'explicar les coses que no entenien o els eren difícils d'entendre. La majoria de supersticions han perdurat durant generacions, fins al punt que no en sabem l'origen ni què comporten, l'únic que tenim present és si porten bona o mala sort. Coneixem algú que li hagi passat alguna cosa dolenta per haver passat per sota d'una escala? O per haver-se creuat amb un gat negre? Si és així, com sabem que no li hagués ocorregut el mateix si no s'hagués donat aquesta circumstància?

Penso que continuem creient en les supersticions per la tradició i el costum, ja que la ciència ens ha demostrat una i altra vegada que les coses no passen perquè sí, sinó que hi ha alguna causa al darrera. Un dels casos més clars és la mort de l'astrònom Tycho Brahe en el llibre "Brahe i Kepler. El misteri d'una mort inesperada". Tal i com es narra al principi d'aquest, s'anuncien temps difícils, morts i traïció degut a la conjunció de la Lluna i Saturn i l'oposició de Mart i Júpiter. Però en realitat, la mort del científic no és causada per la situació dels planetes, sinó perquè un bufó de la cort l'assassina.

Jo crec que la ciència demostra que les supersticions no existeixen, que tot és produït per alguna causa, però seguim creient en elles perquè formen part de la vida quotidiana, i és per això que perduren.

Pseudònim: **moonlight**

Novel·la:

GIL, M. Pilar. *Brahe i Kepler, el misteri d'una mort inesperada*. Bambú editorial, 2011.

Projecte TLC - <http://mon.uvic.cat/tlc/>

Categoria 2 – 4t d'ESO

Modalitat B - Resposta a la pregunta: **Creus que els avenços científics ajuden a desmuntar supersticions, o bé penses que preferim atribuir a causes sobrenaturals allò que ens és difícil d'explicar i entendre? Pots posar algun exemple.**

A principis del segle XVII, on tothom era supersticiós i atribuïa els fets difícils d'explicar a causes sobrenaturals, tot aquell que tingués curiositat i ansia per conèixer l'explicació del que tenia al seu voltant, seria rebutjat i criticat per la gran majoria. Degut a la manca de cultura de la societat durant aquells temps, era complicat per aquells que tenien el talent i/o la curiositat d'esbrinar la veritat de tot allò que els envoltava. La incultura afavoria el control de masses, ja que l'ésser humà, davant la por cap als fet desconeguts, tendia a acceptar la resposta més fàcil. En aquella època, les respostes més fàcils es trobaven en la religió, fet que li va atorgar un gran poder. Per por a perdre el domini de la societat, eradicaven qualsevol inici de lliure pensament.

Aquests fets van provocar que grans estudiosos, els quals tenien noves visions de la vida i el lloc que ocupava l'ésser humà en ella, es veiessin perseguits i molts d'ells es veiessin forçats a abandonar les seves recerques. Malgrat les dificultats, molts van continuar i, gracies a ells, de mica en mica la societat va anar evolucionant.

En l'actualitat, la ciència té més importància que la religió, ja que gràcies als grans pensadors del passat, la ciència va desmentir les creences religioses i va anar augmentant la seva importància dins de la societat. Tot i així, no va deixar enrere les creences religioses, les quals estan fortament lligades a la mentalitat de l'ésser humà i la seva forma de pensar i actuar.

Per tant, la ciència, amb el pas dels anys, ha ajudat a desmuntar les supersticions d'allò que ens era difícil d'entendre, però encara no hem deixat enrere aquest pensament arcaic.

Pseudònim: **Nere**

Novel·la:

GIL, M. Pilar. *Brahe i Kepler, el misteri d'una mort inesperada*. Bambú editorial, 2011.

Projecte TLC - <http://mon.uvic.cat/tlc/>

Categoria 2 – 4t d'ESO

Modalitat B - Resposta a la pregunta: **Creus que els avenços científics ajuden a desmuntar supersticions, o bé penses que preferim atribuir a causes sobrenaturals allò que ens és difícil d'explicar i entendre? Pots posar algun exemple.**

Avui en dia les supersticions no formen part de la majoria de la vida de les persones. Tot i així, no sempre ha estat igual. Antigament es creia que qualsevol creença no fonamentada i irracional, basada en la fe o relacionada amb el pensament màgic, s'atribuïa a un malefici o càstig diví.

En les últimes dècades, els crítics argumenten que la superstició no està basada en la [raó](#) i que neix de la ignorància. Moltes supersticions poden ser producte d'entendre malament la [casualitat](#). Trobem diversos exemples al llarg de la història de com serien algunes teories, que s'han anat descobrint al llarg del temps.

Podríem destacar tres grans descobriments importants que trenquen amb les supersticions que es creien. Primer de tot la teoria de Galileo Galilei, que deia que la terra gira al voltant del sol, i no el sol qui gira al voltant de la terra. També relacionat amb aquest àmbit, que la terra no és plana sinó que és rodona.

Per últim, parlar de l'evolució de les espècies. Durant molt temps, i això, encara avui en dia hi ha persones que creuen que venim de Déu, que ell ens va crear. S'han estat fent estudis i s'ha provat que venim del mono. Una evolució que hem anat fent i que va durar milers d'anys.

Aquests tres descobriments han sigut lliçons d'humilitat per l'home, han trencat els seus esquemes i ferit el seu orgull.

Altres supersticions l'han angoixat inútilment, l'han fet sentir culpable i ha patit en va. Seria el cas de quan s'atribuïa a una tempesta el significat d'un càstig o quan naixia un fill amb una discapacitat, que es creia que era la resposta de Déu per alguna cosa mal feta.

Per tant, les supersticions no s'han ajustat mai a la realitat i sempre l'han distorsionat. Els avenços científics a vegades l'han decebut -el cas dels tres primers exemples- i altres vegades, l'han assossegat -els dos darrers casos esmentats-, però sempre tenen un denominador comú: la ciència permet a l'home tocar de peus a terra i el situa en les coordenades exactes.

Pseudònim: **NEU**

Novel·la:

GIL, M. Pilar. *Brahe i Kepler, el misteri d'una mort inesperada*. Bambú editorial, 2011.

Projecte TLC - <http://mon.uvic.cat/tlc/>

Categoria 2 – 4t d'ESO

Modalitat B - Resposta a la pregunta: **Creus que els avenços científics ajuden a desmuntar supersticions, o bé penses que preferim atribuir a causes sobrenaturals allò que ens és difícil d'explicar i entendre? Pots posar algun exemple.**

L'home té l'impuls i la necessitat de trobar una explicació per cada cosa, descobrir allò que encara no coneix. Des de fa incomptables anys, ja s'utilitza l'existència d'éssers i fenòmens superiors a nosaltres, per donar una explicació a coses que s'escapen de l'abast del coneixement dels humans. Els primers homes que van viure a la Terra ja van començar a pensar en éssers superiors i el més enllà. Egipcis, Grecs i Romans, totes aquestes civilitzacions van crear diverses divinitats a les quals atribuïen poders superiors. Passada l'edat mitjana, una època fosca on la religió i les creences sobrenaturals exerceixen una funció de fre pel progrés i el desenvolupament de la ciència, ens endinsem a l'edat moderna i arribem al punt clau del segle XVII on les coses comencen a canviar. La societat s'allibera dels vincles anacrònics amb l'edat mitjana, en bona part, gràcies a les aportacions de genis com el físic Isaac Newton, el filòsof René Descartes i l'astrònom i físic Galileo Galilei. No obstant, aquest últim, que va viure a principis del segle XVII, va ser confinat i reclòs a casa seva per part de l'església acusat de desmentir que la Terra era el centre de l'univers. Així doncs, al segle XVIII, es constata un canvi polític, social i filosòfic amb l'arribada de la il·lustració. A partir de llavors, es va evolucionant fins a assolir una societat "desenvolupada" com la que tenim actualment.

Tot i això i malgrat tot els avenços científics que hi ha hagut fins ara, avui en dia hi ha gent que encara creu en les supersticions. Tot i la divulgació científica per les revistes, llibres i televisió que hi ha a dia d'avui, encara hi ha gent que es nega a acceptar l'explicació científica i prefereix quedar-se amb el seu mite o la seva superstició. Sóc de l'opinió que les supersticions no són bones. En primer lloc, una superstició el que fa, és limitar la teva vida. Hi ha gent que creu que cada dia s'ha de llevar amb el peu dret, això, en la meua opinió, només posa obstacles. Prou esforç costa llevar-se per anar a treballar, com per a sobre estar pensant quin peu has de posar primer a terra! Deixant de banda aquest costum, que com ja he dit abans pot semblar curiós o fins i tot a certes persones, gràcies, l'assumpte es complica quan aquestes supersticions fan que la gent tingui una ment més tancada. Llavors arriba el segon problema: la societat no avança. Ens quedem estancats, no evolucionem, no ens desenvolupem. Estem massa preocupats en nosaltres mateixos, ens tornem egoistes. I per alimentar aquest egoisme necessitem tarots, horòscops i vidents, cosa que condueix a la preocupant i lamentable proliferació dels negocis relacionats amb les supersticions, que s'enriqueixen gràcies a la ignorància, por i egocentrisme de la gent.

Per acabar, puc dir que estic d'acord amb la frase "els avenços científics ajuden a desmuntar supersticions" tot i que també m'agradaria afegir que el desig de desmuntar supersticions ajuda en l'avenç tecnològic.

Pseudònim: **Newton Misteriós**

Novel·la:

GIL, M. Pilar. *Brahe i Kepler, el misteri d'una mort inesperada*. Bambú editorial, 2011.

Projecte TLC - <http://mon.uvic.cat/tlc/>

Categoria 2 – 4t d'ESO

Modalitat B - Resposta a la pregunta: **Creus que els avenços científics ajuden a desmuntar supersticions, o bé penses que preferim atribuir a causes sobrenaturals allò que ens és difícil d'explicar i entendre? Pots posar algun exemple.**

Avui en dia, la majoria dels éssers humans som bastant racionals i escèptics, sempre provem de trobar respostes que ens permetin descobrir què és el que està passant al nostre voltant i perquè passa. Però no sempre ha estat així, hi ha hagut èpoques en què algunes persones han preferit inventar-se una història per a les coses que no entenien o buscar una raó més senzilla i fàcil per demostrar diferents teories com la creació de l'Univers o de l'home, per a la segona el van anomenar Déu, un ser mitològic i omnipotent que va crear-ho tot. Aquestes persones van començar a adorar-lo i van anomenar a aquesta adoració fe, però cada civilització va imaginar-se a Déu de diferent manera, i així van néixer les diferents religions (Islamisme, Cristianisme, Judaisme,...). A partir d'aquell moment el éssers racionals i els religiosos van entrar en conflicte per veure quins dels dos tenia raó. Però han estat normalment els religiosos els que han intentat suprimir les idees dels racionals i en el passat ho van aconseguir. Fins fa poc la religió era el pensament que habitava en el món, per a la majoria de persones els era més fàcil acceptar que Déu ho va crear tot que no preguntar-se si que es deia era real o hi havia alguna cosa més. Però a mesura que apareixien nou avenços científics la gent començava dubtar de tot.

Però crec que els avenços científics sí que ens ajuden a desmuntar supersticions i a fer que els humans busquem respostes sobre els nostres orígens més complexes que las que ens dóna la religió, però cap d'aquests dos pensaments desapareixeran mai perquè sempre hi haurà algú que pensi diferent a un altre i cregui que les seves teories i creences són les certes.

Pseudònim: **Nomar Tesor.**

Novel·la:

GIL, M. Pilar. *Brahe i Kepler, el misteri d'una mort inesperada*. Bambú editorial, 2011.

Projecte TLC - <http://mon.uvic.cat/tlc/>

Categoria 2 – 4t d'ESO

Modalitat B - Resposta a la pregunta: **Creus que els avenços científics ajuden a desmuntar supersticions, o bé penses que preferim atribuir a causes sobrenaturals allò que ens és difícil d'explicar i entendre? Pots posar algun exemple.**

En què creure, ciència o supersticions?

El coneixement científic i l'avenç tecnològic no acabaran amb la superstició. Els antibiòtics, les prediccions meteorològiques o les ecografies han mitigat, almenys entre els habitants del món desenvolupat, moltes incerteses que durant tota la història han aterrit els humans. No obstant això, l'imprevist segueix aguantant a la cantonada. Un dia el president del teu Govern et promet la plena ocupació i pocs mesos després perdeu la feina i el país on vius amenaça fallida.

Els éssers humans no estan ben equipats per aguantar amb estoïcisme la incertesa i, al llarg de la seva evolució, s'han desenvolupat mecanismes per fer-hi front. Segons alguns estudis, la superstició, o la seva versió institucionalitzada, la religió, ha estat el mecanisme per fer front a l'estrès que suposa no saber què passarà en el futur. Una hipòtesi que ja va ser plantejada al segle XVII pel filòsof Spinoza és que "Els homes no serien mai supersticiosos si poguessin governar totes les seves circumstàncies mitjançant regles clares o si sempre fossin afavorits per la fortuna, però sent enfrontats amb freqüència a circumstàncies on les regles no tenen ús i sent mantinguts amb freqüència fluctuant de manera lamentable entre l'esperança i la inseguretat de la fortuna, són per conseqüència molt donats a la credulitat", escrivia en el seu *Tractat teologicopolític*.

La pèrdua de control fa que els humans siguem més proclius a creure que és possible predir el futur i que creure que predir-ho és possible fa que creixi la sensació de control sobre la pròpia vida. La creença en fenòmens sobrenaturals i, en particular, en la possibilitat de predir el futur poden desenvolupar-se com a mètode de defensa davant sentiments d'amenaça o incertesa. Un article d'investigadors britànics, per exemple, mostrava que les persones amb una sensació de manca de control sobre les seves vides durant la infantesa creien amb més freqüència en l'existència de fenòmens paranormals.

Pseudònim: **NOS**

Novel·la:

GIL, M. Pilar. *Brahe i Kepler, el misteri d'una mort inesperada*. Bambú editorial, 2011.

Projecte TLC - <http://mon.uvic.cat/tlc/>

Categoria 2 – 4t d'ESO

Modalitat B - Resposta a la pregunta: **Creus que els avenços científics ajuden a desmuntar supersticions, o bé penses que preferim atribuir a causes sobrenaturals allò que ens és difícil d'explicar i entendre? Pots posar algun exemple.**

Des del principi dels temps la religió i les creences han condicionat la ciència. A causa del cristianisme i de les creences d'aquell moment, a l'Edat Mitjana, es van destruir i eliminar la majoria dels avenços que havien fet els grecs, romans, mesopotàmics i egipcis durant segles d'investigació i descobriments en diferents camps de la ciència i això va endarrerir molt la història.

La religió, sempre que ha pensat que un descobriment podia fer trontollar els seus pilars ha negat i perseguit els seus descobridors, com ara a Miguel Servet, a qui per proposar la idea de l'existència d'una circulació sanguínia el van cremar viu en la foguera.

Però, igual que la gent que té les seves creences i supersticions sempre les tindrà, la gent que creu en la ciència sempre hi creurà. Trobem un exemple en el llibre "El misteri d'una mort inesperada" on Longomontanus li explica a Nat el gran descobriment que ha fet en Kepler sobre la teoria heliocèntrica però li diu que ell, encara que pensi que el descobriment de Kepler sigui magnífic, seguirà explicant la teoria de Tycho. Això ens demostra com li costa a la gent canviar les seves idees.

Avui en dia la societat està dividida entre la gent que creu en les supersticions i en les teories sobrenaturals i la gent que creu en els descobriments científics, i cap d'ells canviarà la seva opinió o donarà la raó a l'altre. Ja que a l'espècie humana sempre li han fet i li faran por els canvis; per això Galileo Galilei va ser perseguit per crear el model heliocèntric.

L'"Homo sapiens" sembla tenir la necessitat de respostes a les preguntes que es fa. La religió, les supersticions i les creences sobrenaturals van ser creades per respondre a les qüestions que l'home no era capaç d'entendre o de respondre com ara el moviment dels planetes o l'origen de la espècie humana...

Troblem mil i una supersticions cada una més il·lògica que l'anterior a l'igual que trobem teories molt enrevesades i il·lògiques. Supersticions com la que diu que hi ha gent amb la sang blava o teories com la teoria de cordes que pocs poden comprendre. Encara que algunes siguin il·lògiques i esbojarrades donen sentit a la vida de moltíssima gent i són el seu suport.

Avui en dia moltes d'aquestes qüestions ja tenen una explicació, però moltes persones són reticents a creure-hi ja que per ells les seves creences són dogmes i no es poden canviar i es recolzen en ells igual que un científic en els seus descobriments.

Per això tothom hauria de rebre amb els braços oberts els nous descobriments i les noves teories per poder respondre veritablement a les qüestions que l'home es fa des de fa segles, encara que aquestes canviïn tot en el que creiem.

Pseudònim: **Odrap Aicul**

Novel·la:

GIL, M. Pilar. *Brahe i Kepler, el misteri d'una mort inesperada*. Bambú editorial, 2011.

Projecte TLC - <http://mon.uvic.cat/tlc/>

Categoria 2 – 4t d'ESO

Modalitat B - Resposta a la pregunta: **Creus que els avenços científics ajuden a desmuntar supersticions, o bé penses que preferim atribuir a causes sobrenaturals allò que ens és difícil d'explicar i entendre? Pots posar algun exemple.**

17 d'octubre 1636. Hola, Mery. Com ja t'havia explicat, al desembarcar del el vaixell a Gènova, em vaig trobar amb un home molt amable que també viatjava a Florència, i em va acollir al seu carruatge. Un cop allà vaig visitar a Galileu Galilei, ja que m'havien parlat molt d'ell, i com a bon astrònom que sóc, l'havia de conèixer. Em van explicar que el tenen reclòs a casa per ordres de la inquisició, però que acceptava visites a casa... Ara t'explicaré com va anar:

- Així doncs, bon home, Galileu, vostè creu en les supersticions?
- No, Tom, no hi crec. Penso que tot és demostrable, que si investigues i fas recerca, podràs demostrar que les teves supersticions son falses. Hi ha moltes creences que per a mi no són certes.
- Que vol dir amb això? Posa en dubte el poder diví?
- No, no és això. Jo només busco una explicació dels fenòmens sobrenaturals, i comprovo si les teories científiques que s'han aprovat són correctes.
- Quines teories s'han aprovat i són incorrectes?
- La d'Aristòtil. Ell digué que des de la terra fins a la Lluna la matèria és de forma irregular, i des de la lluna fins a la resta de matèria, és de forma esfèrica i regular. Jo crec que ho deia perquè no tenia coneixements. Quan vaig millorar el telescopi, vaig poder veure que la lluna té irregularitats, i muntanyes fins a set mil metres d'alçada.
- Caram! I ningú no et cregué, quan aprovàreu aquesta teoria?
- Ja ho crec, vaig aconseguir tenir tota una colla de seguidors. Però al veure que la inquisició s'hi posava en contra, i em feia retirar les paraules, van deixar de confiar-hi. Els pocs amics de veritat que em queden es poden comptar amb els dits d'una mà.
- Però Galileu, aleshores vostè va en contra de la inquisició i el govern?
- No vaig en contra de ningú, només busco la veritat. A la inquisició i totes les persones que tenen un càrrec a dins de l'església, no els interessa que jo faci avenços científics, ja que ajuden a desmuntar supersticions, la església està creada per aquestes.
- Ja ho entenc.
- Així com no crec en les supersticions, no crec en res que no estigui demostrat. Per exemple, quan a l'escola de petit m'ensenyaven que la terra és el centre de l'univers, i que el sol i tots els astres giren al seu voltant, no m'ho vaig creure mai. Jo dono suport a la teoria copernicana, i penso que el sol és una estrella, i que la terra gira al seu voltant, juntament amb tots els planetes.
- Però han cremat a molta gent per haver defensat aquesta teoria!
- Sí, Tom, és cert. Hi ha molta gent que no escolta. A mi m'han fet retirar les meves paraules, però en el pitjor dels casos ni jo ni cap de les meves idees seria viva. La religió i el poder de la època en que vivim no permeten aquestes veritats científiques.

A vegades atribuïm a causes sobrenaturals allò que ens és difícil d'entendre i explicar, tot i que els avenços científics ens ajuden a desmuntar supersticions.

Pseudònim: **Olivella**

Novel·la:

GIL, M. Pilar. *Brahe i Kepler, el misteri d'una mort inesperada*. Bambú editorial, 2011.

Projecte TLC - <http://mon.uvic.cat/tlc/>

Categoria 2 – 4t d'ESO

Modalitat B - Resposta a la pregunta: **Creus que els avenços científics ajuden a desmuntar supersticions, o bé penses que preferim atribuir a causes sobrenaturals allò que ens és difícil d'explicar i entendre? Pots posar algun exemple.**

Des de ben petit la meva família m'ha introduït a la religió, procedeix d'un llinatge noble estrictament subjecte a l'església. Aquesta relació establerta pels meus ascendents és vigent fa centenars d'anys a força de l'absoluta fe en el Senyor que ens es imposada a cada generació.

Tot i així l'interrogant que embolcalla els dies, el llaç que amaga els misteris de l'univers m'ha seduït bruscament. No he caigut en el parany de l'elemental, he obert els ulls i he explorat més enllà del que està escrit. La Bíblia, com qualsevol llibre sagrat, neix a partir de la necessitat de buscar respostes i les persones s'hi aferren amb l'esperança d'il·luminar l'inexplorat. Però és realment la frontera? Ens hi hem de conformar?

Per què? Com? Quan? Aquestes són algunes de les paraules que ressonen sovint als nostres caps. L'humà es pregunta constantment, gairebé sense ser conscient, l'origen de tot el que l'envolta. Els descobriments o el propi coneixement obren noves portes desconegudes, generant així un cercle d'incertesa en l'existència. En altres paraules, la nostra naturalesa ens empeny a buscar resposta als fenòmens que no som capaços d'interpretar.

Instigat per l'esperit inconformista, l'home ha trobat en la ciència, una metodologia clàssica que basa les seves teories en successos i proves empíriques. Les pràctiques que s'estan duent a terme han despertat cert mal estar entre els principals càrrecs eclesiàstics deguda la seva controvèrsia amb el seu pensar. Molts apunten que són incompatibles, que desmunten les teories tradicionals. La experimentació i investigació, ideada entre els antics es troba en plena expansió, cada vegada més s'hi aboquen per trencar supersticions.

No obstant, l'home necessita respostes, respostes immediates i que el satisfacin, que donin sentit transcendent a la seva vida. He viscut molts anys lligat al sobrenatural i puc afirmar que la religió proporciona un lligam entre la vida i la mort, la tranquil·litat de sentir-te protegit. És el somni de la vida eterna. Per altre banda, desenvolupa una moral, construeix un codi de comportament estricte que et sotmet a la fe.

La incredulitat que em suposa la religió és motiu de conflicte en les meves relacions. Família, amics, clergat, demostren cap a mi un sentiment de rebuig i intolerància. Censuren, i fins i tot castiguen, les idees que comporten un risc a les seves creences.

Per sort, són cada cop més els moviments intel·lectuals que sorgeixen de manera clandestina, que lluiten pel progrés del coneixement. No és una qüestió d'escollir entre un o altre, sinó que la humanitat mostri una mica més de fe en la ciència.

Pseudònim: **Pepa la porqueta**

Novel·la:

GIL, M. Pilar. *Brahe i Kepler, el misteri d'una mort inesperada*. Bambú editorial, 2011.

Projecte TLC - <http://mon.uvic.cat/tlc/>

Categoria 2 – 4t d'ESO

Modalitat B - Resposta a la pregunta: **Creus que els avenços científics ajuden a desmuntar supersticions, o bé penses que preferim atribuir a causes sobrenaturals allò que ens és difícil d'explicar i entendre? Pots posar algun exemple.**

Amb els anys, la ciència ha anat avançant i ha ajudat a contradir moltes supersticions que s'han anat creant al llarg del temps, tot i que la gran majoria d'elles encara ara segueixen vigents. Si la ciència demostra de maneres comprovables les coses, i quan no sap la resposta d'alguna, espera a tenir els suficients recursos per obtenir-la d'una forma lògica però sempre deixant lloc al debat, ¿per què hi ha una gran majoria de gent el món que segueix optant per resoldre les mateixes preguntes amb teories imaginàries que no tenen cap fonament i no deixen peu al debat?

En aquest text, intentaré demostrar només amb paraules que la majoria de creences són una barbaritat. La gran majoria d'exemples estaran basats en la religió cristiana degut a que és amb la que m'he informat més i amb la que he crescut al meu voltant.

En primer lloc, parlaré de l'oració. En el llibre, Brahe mor en unes situacions estranyes i sospitoses que donen peu a molts malentesos; però seguint la lògica repetida varies vegades per diferents persones a la Bíblia, si la Nat o alguna persona que no desitgés la mort de Brahe hagués resat que no se li acabés la vida, Déu hauria d'haver-lo perdonat degut a que no és cap pregaria materialista, ni egoista i és per ajudar a una altra persona. Llavors què hagués passat? Res, s'hagués mort igualment. No és molt estrany? L'única solució és que simplement, Déu no existeix. Però per fer-ho més fàcil; si al món hi haguessin 20 persones amb la mateixa situació de Brahe que creguessin en alguna religió i resessin cada dia d'agonia per salvar la seva vida, seguint la mateixa regla d'abans, s'haurien de salvar tots, no? Però si només se'n salva un? Aquest un podrà dir que s'ha salvat gràcies a Déu i seria una bona publicitat pel cristianisme, però la resta de malalts què? No seria tan bona publicitat: Dinou malalts resen i tot i així moren poca estona després. Quina és l'explicació d'aquest fet? Tal i com he dit abans, simplement és que Déu no existeix.

També m'agradaria plantejar aquesta pregunta: Si representa que Déu té totes les coses que passen al llarg de la humanitat planejades, com no podia saber que les paraules textuais de la Bíblia que hi a en el meu argument d'abans serien (segons els creients) mal interpretades? O com podria deixar aparèixer la ciència? O tan sols com em podria deixar escriure aquest article en contra d'ell? Res més senzill que Déu no existeix.

Ja per últim, m'agradaria fer una comparació entre Déu i el Dimoni per veure si la religió cristiana té algun fonament. Si el Dimoni et fa gaudir dels plaers carnals de la vida i les festes, castiga els dolents i ha matat a unes 10 persones en tota la Bíblia, i Déu et posa a prova constantment castigant-te, mata al seu fill i ha comès 25.000.000 d'assassinats registrats, qui és el dolent?

Creieu ara que atribuir o intentar solucionar alguna cosa a través de les supersticions és lògic?

Pseudònim: **Per què ?**

Novel·la:

GIL, M. Pilar. *Brahe i Kepler, el misteri d'una mort inesperada*. Bambú editorial, 2011.

Projecte TLC - <http://mon.uvic.cat/tlc/>

Categoria 2 – 4t d'ESO

Modalitat B - Resposta a la pregunta: **Creus que els avenços científics ajuden a desmuntar supersticions, o bé penses que preferim atribuir a causes sobrenaturals allò que ens és difícil d'explicar i entendre? Pots posar algun exemple.**

Jo crec que la resposta l'hem de donar segons l'època, perquè en cada societat, les respostes poden ser molt diferents.

Si hagués de donar arguments per respondre en el moment de la vida en el que vivim ara, seria sí, completament, ja que les supersticions no afecten a la majoria de la població mundial. Les deduccions científiques pesen més. Però se'm demana la contesta en la contextualització del llibre, al principi del segle XVII.

En aquella època la societat i la seva manera de pensar era molt diferent de l'actual. En una societat on la majoria de persones és analfabeta és evident que les supersticions (dimonis, Déu, bruixes...) pesen més que totes les altres coses; evidentment sí, de cop, et ve un gran científic i et diu, que les coses no son culpa de Déu, ni del dimoni, és molt complicat de creure, perquè no creus en la raó científica de les coses, sinó en la sobrenatural. Tot i això, es pot persuadir a la gent i, a poc a poc, cada vegada més persones poden creure en els avenços científics. A més, a mesura que la societat va creixent, va essent més culta, es van desmuntant les causes sobrenaturals, i és per això que hem arribat fins on estem actualment.

Tots aquests canvis els hem vist gràcies a l'estudi i els documents d'èpoques passades, per això és tan important tenir-los en compte. A més, d'aquesta manera podem aconseguir no cometre els mateixos errors, científics i socials. Es creu que s'ha avançat molt, però encara hi ha moltes coses que no podem explicar, i que poden semblar sobrenaturals. Si a l'antiga Grècia, només pensant, ja sabien moltes coses de les que sabem nosaltres ara, fins on podem arribar nosaltres amb les tecnologies que tenim?

Pseudònim: **Pinta Taules**

Novel·la:

GIL, M. Pilar. *Brahe i Kepler, el misteri d'una mort inesperada*. Bambú editorial, 2011.

Projecte TLC - <http://mon.uvic.cat/tlc/>

Categoria 2 – 4t d'ESO

Modalitat B - Resposta a la pregunta: **Creus que els avenços científics ajuden a desmuntar supersticions, o bé penses que preferim atribuir a causes sobrenaturals allò que ens és difícil d'explicar i entendre? Pots posar algun exemple.**

RELATIVA REALITAT

El temps passa. Amb això, no és estrany que la societat avanci científica, tècnica i també mentalment. Podem partir de molts exemples al llarg de la història. Fa milers d'anys creïem que quatre gotes que queien del cel sobre nostre, eren regal d'un Déu. Més endavant, pensàvem que la Terra era plana. El que creïem canvia amb el pas dels anys. Les supersticions són producte de la fe en quelcom que no està basat en cap fet real, són relatives segons la manera de pensar de la persona, el lloc, el segle, la família, i en definitiva, l'entorn on s'estigui vivint. Ens ajuden a plantar cara al que és incert en el nostre ser. Les supersticions són una forma d'afrontar la por: por al desconegut, por al que no coneixem, potser por al canvi. D'alguna manera, les supersticions ens fan sentir segurs. I nosaltres, espantats per tot allò que no podem entendre o justificar, n'inventem una raó (sovint relacionada amb referències religioses o personals). A més, actualment, la societat encara ens obliga a pensar, a suposar i a creure com la resta de persones, en certs aspectes. No és cert?

Per altra banda, la ciència és la que té a veure amb el coneixement experimental, la curiositat per entendre l'univers. Explica els fenòmens naturals a través d'estudis sistemàtics. Es realitzen proves per arribar a conclusions. Potser la ciència i tots els seus avenços ajuden a desmentir les supersticions. Un bon exemple és que antigament la cultura xinesa creia que l'eclipse solar es produïa quan un drac es menjava el sol. Més tard la ciència va descobrir que es produeix quan la lluna tapa el sol. Així doncs, com pots no creure en una realitat que t'estan demostrant o que, en definitiva, estàs veient? Malgrat tot, una realitat sempre pot ser desmuntada per una altra realitat. Amb això vull dir que una realitat és relativa.

Ens falten molts anys de ciència, molts anys de descobriments, molts invents, moltes noves realitats i que el que ara és una realitat diària o una superstició diària d'aquí a un temps ja no ho serà. I encara que seguim tenint presents creences com el destí o els esperits, és evident que actualment, en el segle XXI, tenim més recursos i, per tant, preferim associar allò que és real amb el que podem veure, és a dir, preferim creure cada vegada més el que podem demostrar i cada vegada podem demostrar més coses.

Amb tot això, podem concloure afirmant que els avenços científics definitivament desmunten les supersticions, però que seguim i seguirem utilitzant les supersticions contra la por, per tot allò que la ciència no ens pot revelar fins que ho acabi demostrant.

Pseudònim: **93**

Novel·la:

GIL, M. Pilar. *Brahe i Kepler, el misteri d'una mort inesperada*. Bambú editorial, 2011.

Projecte TLC - <http://mon.uvic.cat/tlc/>

Categoria 2 – 4t d'ESO

Modalitat B - Resposta a la pregunta: **Creus que els avenços científics ajuden a desmuntar supersticions, o bé penses que preferim atribuir a causes sobrenaturals allò que ens és difícil d'explicar i entendre? Pots posar algun exemple.**

Durant segles els humans hem intentat donar un sentit i una explicació a la vida i a tot el que succeeix al món que nosaltres coneixem. Així doncs, no és d'estranyar que al llarg de la història de la humanitat ens haguem fet un munt de preguntes sense resposta, com per exemple: què hi ha més enllà de la mort, per què hi ha malalties i epidèmies, per què les estrelles canvien de posició o fins i tot per què el sol surt cada dia.

La capacitat de formular-nos aquestes preguntes ha permès a l'espècie humana diferenciar-se de la resta d'éssers vius, ampliar i desenvolupar els seus coneixements. D'aquesta manera va sorgir la ciència, que no és res més que l'estudi de diferents matèries com podria ser la natura, l'anatomia humana o l'univers a partir de la seva observació i experimentació. Començant amb els filòsofs grecs i romans, seguint pels més savis monjos medievals i més endavant científics il·lustres han anat transmetent els seus avenços i experiments fins arribar al món actual. Un món avançat i modern on la tecnologia i la ciència han passat a ser-ne una base molt important. Reemplaçant així totes aquelles antigues creences. Totes aquelles històries de bruixes i màgia negra, que reforçades amb el poder de la religió característica de l'Època Medieval, no permetien l'avenç científic, sinó que es basaven en llegendes, supersticions i en la fe religiosa de la societat per tal de donar una resposta a totes aquelles qüestions que no es podien resoldre degut a la manca de coneixement i la ciència quasi inexistent, o més ben dit, desconeguda.

És així com les supersticions i creences s'han vist desmantellades per la ciència, capaç de demostrar, a partir del mètode científic defensat per erudits de prestigi com Leonardo da Vinci, Copèrnic, Kepler o Galileo Galilei, tot allò que abans era fruit màgic o diví.

En poques paraules, la ciència i el coneixement han aconseguit desmuntar supersticions al llarg de la història i així crear el model de societat actual on ningú veu una malaltia com el càstig d'un Déu superior o una bruixa que tracta amb el dimoni, sinó com el resultat d'una infecció, virus, bacteri o qualsevol element que hagi alterat i posat en perill la nostra salut.

Pseudònim: **Res**

Novel·la:

GIL, M. Pilar. *Brahe i Kepler, el misteri d'una mort inesperada*. Bambú editorial, 2011.

Projecte TLC - <http://mon.uvic.cat/tlc/>

Categoria 2 – 4t d'ESO

Modalitat B - Resposta a la pregunta: **Creus que els avenços científics ajuden a desmuntar supersticions, o bé penses que preferim atribuir a causes sobrenaturals allò que ens és difícil d'explicar i entendre? Pots posar algun exemple.**

En el segle XVII l'Església cristiana encara tenia molt de pes en la vida quotidiana, i per tant molta gent no creia en la ciència, i si ho feia, no confiava del tot. Per això els científics ho tenien molt difícil per a poder fer valer les seves pròpies idees, perquè normalment només es donaven suport entre ells.

Un exemple molt clar és la creença que la Terra és plana, o que és el centre de l'Univers. Tot i que ara saben perfectament que això no és així, durant molts anys la gent creia en això, ja que per a ells era molt difícil pensar que hi havia alguna cosa més, i que no eren el centre de totes les coses. Els científics van tenir molts problemes per desmentir això. Per començar, primer van haver de posar-se d'acord, ja que uns pensaven que el sistema de Copèrnic era correcte, uns altres deien que era incorrecte i que el Sol es movia al voltant de la Terra, i no el revés... i després, una vegada ho havien decidit, havien d'aconseguir convèncer a la gent.

En aquella època també hi havia una altra cosa molt present en la vida quotidiana, que inclús encara està avui en dia. És la creença que els astres ens poden predir el futur, si saps com entendre'ls. Aquest és el cas que surt en el llibre "Brahe i Kepler, el misteri d'una mort inesperada". En un principi, el rei contracta al científic Brahe perquè li faci prediccions del futur, i aquest, utilitzant els seus coneixements en astronomia, ho fa, encara que no està molt convençut que es pugui predir el futur. Per tant, en aquella època (i encara en l'actualitat) la gent era molt supersticiosa, i preferia pensar que les coses que no entenien eren obra de sers superiors a ells, i que no podien controlar. Per aquest motiu molta gent s'apropava a les esglésies, per sentir-se protegit de tots aquells mals que no podien dominar.

De mica en mica, aquesta superstició va anar passant de pares a fills, i estava tan arrelada a les consciències de la gent, que no podien pensar que potser un amic es moria per culpa d'una inflació de l'apèndix, sinó que creien que potser aquesta persona era infidel a les seves creences, i per tant Déu l'estava castigant.

Amb la societat submergida en aquesta situació, pels científics era pràcticament impossible explicar-li a la població perquè passaven les coses de veritat. Tot i això, ells podien desemmascarar molts mites, però la mateixa gent no els hi deixava, ja que preferien viure en un món molt més senzill, on no cabia la medicina, les matemàtiques, etc. que moltes vegades contradeien les seves creences i eren difícils d'entendre.

Però de mica en mica, i després de molts esforços, les idees científiques van anar entrant en la societat, fins a arribar a l'actualitat, on moltes coses que abans ens semblarien obra del dimoni, són acceptades per pràcticament tota la societat.

Pseudònim: **SOL**

Novel·la:

GIL, M. Pilar. *Brahe i Kepler, el misteri d'una mort inesperada*. Bambú editorial, 2011.

Projecte TLC - <http://mon.uvic.cat/tlc/>

Categoria 2 – 4t d'ESO

Modalitat B - Resposta a la pregunta: **Creus que els avenços científics ajuden a desmuntar supersticions, o bé penses que preferim atribuir a causes sobrenaturals allò que ens és difícil d'explicar i entendre? Pots posar algun exemple.**

Evidència o creença?

Amb el pas del temps, els avenços científics ens han ajudat a resoldre, a poc a poc, les qüestions més inexplicables. Avui dia, però, tot i les teories científiques que han estat demostrades i justificades, les supersticions segueixen sent pensaments molt comuns entre les persones. A vegades, les utilitzem per a justificar allò al que no trobem cap explicació o, en el cas que la hi trobem, ens ajuda a viure d'una manera més feliç, amb fe i esperança de tenir raó. Un dels exemples més clars és la religió.

Des del meu punt de vista, l'esperança és el factor més important que influeix en el dilema entre l'explicació científica i les supersticions, ja que és l'estat d'ànim que ens fa creure possible el que desitgem. De fet, les supersticions s'alimenten de la nostra imaginació, tot i que aquesta també és el punt de partida de tots els descobriments científics, ja que ens estimula la creativitat, la qual ens emprèn a crear i a ser més originals a l'hora de trobar solucions als fenòmens inexplicables.

Costa de creure que, avui dia, encara siguem capaços d'ignorar l'experiència, l'observació contrastable, les contradiccions i el raonament lògic per seguir mantenint la mateixa idea d'una superstició. És, per això, que tots hauríem de plantejar-nos: evidència o creença?

Pseudònim: **Som-riu**

Novel·la:

GIL, M. Pilar. *Brahe i Kepler, el misteri d'una mort inesperada*. Bambú editorial, 2011.

Projecte TLC - <http://mon.uvic.cat/tlc/>

Categoria 2 – 4t d'ESO

Modalitat B - Resposta a la pregunta: **Creus que els avenços científics ajuden a desmuntar supersticions, o bé penses que preferim atribuir a causes sobrenaturals allò que ens és difícil d'explicar i entendre? Pots posar algun exemple.**

Penso que sí, que els avenços científics ajuden a desmuntar supersticions, tant l'església com algunes organitzacions promotores de coses fantàstiques – com els fantasmes- cada vegada han anat reculant davant d'aquelles supersticions, mentides com que la Terra era plana, el xantatge emocional de l'església per aconseguir diners i submissió dels seus seguidors...

Era l'art de la manipulació davant la ignorància d'aquella pobra gent, la majoria de la qual vivia en unes condicions de vida molt dures, amb llargues jornades laborals mal remunerades, on les epidèmies i plagues eren freqüents i on el dret a la vida encara no s'havia acabat d'interpretar correctament.

Tot i que en aquest sentit l'església hagi hagut de desmentir algunes de les seves doctrines essencials de segles enrere, actualment continua tenint un pes important en la societat, i sobretot en països subdesenvolupats com a Amèrica del Sud, on la vida d'una persona es veu condicionada per el gran pes i poder de les màfies i governs dictatorials.

Però penso que hi ha coses que estan(almenys ho han estat fins ara) per sobre de la ciència, per damunt d'allò que es pot demostrar, i això és l'esperança, una necessitat de creure en alguna cosa, en aquest cas en Déu, Al·là...(un ésser tot poderós que rep un nom i funcions diverses a cada religió), i la creença d'aquest com a vetllador i mediador davant de situacions extremadament perilloses pel conjunt de la humanitat.

Tot i així, la ciència anirà evolucionant, i sempre hi haurà supersticions que aquesta podrà desmuntar. Però això no dona dret a cap científic a negar la possibilitat de l'existència d'un ésser, o una força que vetlli pel nostre bé comú, o d'altres forces que convisquin entre nosaltres i no puguem percebre.

No obstant això, el que sí que em fa dubtar és la Bíblia,(aquell llibre que representa a l'església i el conjunt de tots els seus seguidors). Totes aquelles històries de personatges màgics amb poders sobrenaturals com el d'aixecar les aigües d'un mar, o de curar a un malalt terminal em semblen més mitològiques que supersticions. Les considero igual que qualsevol altre novel·la i per tant seria interessant que els científics deixessin aquestes històries, les respectessin com qualsevol altre novel·la i no si busquessin solucions científiques en un projecte novel·lístic, cultural.

Perquè....

tot lo imaginable és possible!!!!

Pseudònim: **Teclat HP**

Novel·la:

GIL, M. Pilar. *Brahe i Kepler, el misteri d'una mort inesperada*. Bambú editorial, 2011.

Projecte TLC - <http://mon.uvic.cat/tlc/>

Categoria 2 – 4t d'ESO

Modalitat B - Resposta a la pregunta: **Creus que els avenços científics ajuden a desmuntar supersticions, o bé penses que preferim atribuir a causes sobrenaturals allò que ens és difícil d'explicar i entendre? Pots posar algun exemple.**

Crec que quan la gent no sap un a cosa, li és molt fàcil inventar-ho i atribuir fets a causes sobrenaturals o sobrehumanes. Tot i així, ens els últims anys, els avenços tecnològics han fet que moltes supersticions fetes fa molt de temps s'hagin pogut demostrar científicament i la gent les hagi eliminat.

Però això no ha passat sempre. A principis del segle XVII, per exemple, la tecnologia encara no havia avançat tant. Crec que per aquest fet i perquè l'Església tenia molt poder adquisitiu la gent tenia moltes més supersticions. La majoria de la societat era analfabeta i també creien moltes coses del que se'ls deia ja que no ho podien llegir enlloc ni comprovar.

La tecnologia no havia avançat gairebé gens i això feia que la gent cregués molt més en causes sobrenaturals. Els primers científics ho devien tenir molt difícil ja que ningú se'ls devia creure ja que creien molt en Déu. Alguns avenços com els que van fer els protagonistes del llibre (Johannes Kepler i Tycho Brahe), han desfet supersticions i pensaments com que el centre de l'univers és la Terra.

El fet de que els primers científics que hi van haver tinguessin moltes dificultats per ser creguts i escoltats, crec que no va ser bo per ningú. Ara, i des del moment que es va donar importància a la ciència, s'han pogut conèixer més coses i desfer més supersticions ja que s'hi ha invertit diners i esforços de molta gent i la societat ho ha acceptat.

Jo crec que la gent hauria d'haver acceptat des de sempre el desenvolupament racional i científic i que l'Església va tenir massa poder i no va deixar fer uns avenços científics que actualment haguessin pogut ser molt importants. Si sempre s'hagués tingut l'acceptació científica que van tenir els clàssics grecs potser avui en dia hi hauria molts més invents, coneixements i avenços científics.

Pseudònim: **Wenseslau II**

Novel·la:

GIL, M. Pilar. *Brahe i Kepler, el misteri d'una mort inesperada*. Bambú editorial, 2011.

Projecte TLC - <http://mon.uvic.cat/tlc/>

Categoria 2 – 4t d'ESO

Modalitat B - Resposta a la pregunta: **Creus que els avenços científics ajuden a desmuntar supersticions, o bé penses que preferim atribuir a causes sobrenaturals allò que ens és difícil d'explicar i entendre? Pots posar algun exemple.**

CIÈNCIA I SUPERSTICIONS: TEORIES I REALITATS

És difícil de comprendre la paradoxa de que la ciència i les supersticions s'entortolliguen meticulosament al llarg de tota la història de la humanitat. Milions de persones han suportat i defensat ambdues posicions, la causa d'això són les preguntes inexplicables que al llarg de les èpoques han anat turmentant i confonent les ments de les persones i aquestes, amb la finalitat d'alliberar la seva consciència i la seva preocupació.

Amb el pas dels anys l'home ha anat adquirint coneixements i si a això hi sumem la curiositat que ve de sèrie dins els humans obtenim tot aquest ventall de preguntes que han anat acompanyat a l'home a cada pas. La diferència és que cada ésser humà és diferent i cadascun escull com interpretar les preguntes i formular o creure en possibles respostes. Penso que és aquesta manera d'afrontar-ho el què diferencia als supersticiosos, capcots davant els fets que no poden controlar, i als científics, afamats de coneixement i d'evolució.

Jo penso que les persones tendim a establir les bases de la nostra vida en els fets, que sense ells no podem arribar a les respostes que desitgem saber. La ciència està sempre per sobre d'absurdes supersticions, tot i que no sempre ha estat així. Mites com els dimarts 13 o que Déu envia catàstrofes naturals per castigar les persones han circulat per tota la capa de la Terra durant molts milions d'anys i, de fet, es pot considerar que ja són una part de l'herència humana. I aquestes supersticions són, al cap i a la fi, creades per acontentar les nostres ments i acceptar les coses que no podem explicar racionalment.

Amb el pas dels anys són moltes les persones que han trencat les barreres d'acceptació sense rèplica i han començat a estudiar i analitzar totes aquelles coses i preguntes que no havien pogut contestar, i en part és gràcies a ells que som on som. El món ha anat evolucionant amb noves teories que posaven en dubte molts dels fonaments de les antigues societats amb proves demostrades que enderrocaven les altres teories. Aquestes però, anaven acompanyades d'altres supersticions, totes descabellades, intentant desprestigiar i catalogar de "bruixeria" avenços que ens han anat obrint gradualment les portes al nostre nou món. I tractant a savis i prodigis de la ciència com a simples astròlegs o endeviadors que només serveixen per dictaminar què passarà en un futur no gaire llunyà i limitant els seus estudis i, en conseqüència, la seves ments progressistes.

I malgrat tots aquests canvis i tot i viure en la societat que vivim, seguim allunyant el color groc dels teatres i els gats negres dels nostres portals, evitant passar per sota d'escaleres i tocant fusta per aconseguir bona sort. I és que aquestes idees ja estan arrelades a la societat, però tot i això, ara ens guiem per la lògica i la raó i caminem cap a un futur ple de nous descobriments "amb el cervell ben posat".

Pseudònim: **Argent**